

РЕШЕНИЕ

№ 4423

гр. София, 14.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 27.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Къскабийска, като разгледа дело номер **3105** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава единадесета от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 121, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител (ЗДСл.). Производството е образувано по искова молба на С. С. А. от [населено място] срещу Национална агенция по приходите (НАП), с която е предявен иск с правно основание чл. 121, ал. 1, т. 3 във вр. чл.104, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) за присъждане на обезщетение в размер на 3 172 (три хиляди сто седемдесет и два) лева за периода от 24.08.2009 г. до 11.01.2010 г., през който ищцата не е била на работа, поради налагане на дисциплинарно наказание «уволнение» и прекратяване на служебното и правоотношение със заповеди № ЗЦУ -808/21.08.2009 г. и № 687/24.08.2009 г. на изпълнителния директор на НАП. Претендира се и присъждане на законна лихва до датата на окончателното изплащане на главницата.

Ищцата посочва, че заповед № ЗЦУ -808/21.08.2009 г. на изпълнителния директор на НАП, с която и е наложено дисциплинарно наказание «уволнение» е отменена като незаконосъобразна с решение № 9 от 19.02.2009 г., постановено по адм.дело № 6110/2009 г. по описа на Административен съд София - град, оставено в сила с решение № 1362/27.01.2011 г. на Върховния административен съд, V отделение, постановено по адм.д. № 6626/2010 г. Твърди, че за периода от прекратяването на служебното и правоотношение, считано от 24.08.2009 г. до 11.01.2010 г. не е заемала държавна служба и не е работила по трудово правоотношение, поради което и на основание чл. 104 от ЗДСл ответникът и дължи обезщетение в пълен размер на brutното възнаграждение за длъжността, която е заемала, към момента на обявяване на

уволнението за незаконно.

Ответната страна - Национална агенция по приходите, не изразява становище по основателността на иска с правно основание чл. 104, ал. 1 ЗДСл, а по отношение на акцесорната претенция за присъждане на законна лихва, счита, че същата е основателна от датата на завеждане на исковата молба.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност на основание чл. 236, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заповед № 3ЦУ -808/21.08.2009 г. на изпълнителния директор на НАП на ищцата С. С. А. – държавен служител, инспектор по приходите при ТД на НАП - С. е наложено дисциплинарно наказание «уволнение» на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. Със заповед № 687/24.08.2009 г. на изпълнителния директор на НАП е прекратено служебното правоотношение, считано от 24.08.2009 г. С решение № 9 от 19.02.2009 г., постановено по адм.дело № 6110/2009 г. по описа на Административен съд София - град, оставено в сила с решение № 1362/27.01.2011 г. на Върховния административен съд, V отделение, постановено по адм.д. № 6626/2010 г., заповед № 3ЦУ -808/21.08.2009 г. на изпълнителния директор на НАП е отменена като незаконосъобразна. В изпълнение на решение № 1362/27.01.2011 г. на Върховния административен съд със заповед № 3.51/18.02.2011 г. на изпълнителния директор на НАП С. А. е назначена на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП – [населено място]. Видно от представените по делото заверени преписи от служебна книжка и трудова книжка (идентични с представените в съдебно заседание оригинални екземпляре) С. С. А. не е заемала длъжност по служебно или трудово правоотношение през процесния период - 24.08.2009 г. - 11.01.2010 г., за който се претендира обезщетение.

С отговора на исковата молба от ответната страна по делото е представена служебна бележка за брутното трудово възнаграждение на С. А., съгласно която брутното възнаграждение на служителя към 27.01.2011 г. е в размер на 720,86 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Предявеният иск с правно основание чл. 121, ал. 1, т. 3 вр. чл. 104, ал. 1 ЗДСл е допустим, като съгласно чл. 205 от АПК, искът е предявен срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая това е Национална агенция по приходите.

Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на brutната си заплата за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 10 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението. Brutната заплата е определената му brutна заплата към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата.

В конкретния случай е налице първата хипотеза на чл. 104 ЗДСл. По делото е безспорно доказано, че ищцата е останала без работа и не е заемала друга държавна служба или длъжност по трудово правоотношение за периода от 24.08.2009 г. до 11.01.2010 г. Безспорно е налице уволнение на държавния служител С. С. А. със

заповед № ЗЦУ -808/21.08.2009 г. на изпълнителния директор на НАП, признато за незаконосъобразно с решение № 9 от 19.02.2009 г., постановено по адм.дело № 6110/2009 г. по описа на Административен съд София – град, влязло в сила на 27.01.2011 г.

Като основа за определяне на претендираното обезщетение законодателят с чл. 104, ал. 1, изр. последно ЗДСл е посочил brutната заплата на служителя към момента на признаването му на уволнението за незаконно. По делото е безспорно установено, въз основа на представената от ответника справка, че към датата на признаване на уволнението за незаконосъобразно brutното възнаграждения за заеманата от ищцата длъжност е в размер на 720,86 лв.

Поради изложеното, съдът приема, че искът с правно основание чл. 104 от ЗДСл е основателен и по отношение на предявения размер. По делото се доказва и не се оспорва от ответната страна, че дължимото от ответната страна обезщетение за периода от 24.08.2009 г. до 11.01.2010 г. е в размер на 3 172 лв.

С оглед основателната на предявения иск в посочения размер, съдът намира, че следва да бъде уважена и акцесорната претенция за присъждане на законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

Воден от горното, Административен съд София град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на С. С. А., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 3 172 (три хиляди сто седемдесет и два) лева, представляваща обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл за периода от 24.08.2009 г. до 11.01.2010 г., през който ищцата не е била на работа, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на главницата.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ :